Р Е Ш Е Н И Е
№ 4156

гр. София, 23.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 25 състав,** в публично заседание на 07.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4142** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. И. И., като пълномощник на [фирма] с ЕИК[ЕИК], срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-280-2600/102 от 18.02.2013г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие (ДФЗ) за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспореното Уведомителното писмо, В ЧАСТТА с която му е отказано финансово подпомагане в размер общо на 12809.01 лева по Схемите и мерките за директни плащания за които е кандидатствал през 2011г. Счита, че актът, в оспорваната му част страда от порок във формата, тъй като не съдържа мотиви, поради които административният орган е приел, че част от заявените площи са били недопустими за подпомагане. Поддържа, че посочените в акта правни основания за постановяването му са противоречащи си и дори взаимно изключващи се. Моли съда да отмени Уведомително писмо №02-280-2600/102 от 18.02.2013г., в оспорваната му част и да реши спора по същество като задължи ответника да изплати целия заявен размер на финансово подпомагане за 2011г. Не претендира за разноски.

Ответникът – изпълнителен директор на ДЪРЖАВЕН ФОНД ЗЕМЕДЕЛИЕ (ДФЗ), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител поддържа, че оспореното Уведомително писмо е законосъобразен административен акт и моли съда да остави

жалбата срещу него без уважение. Претендира да му бъдат присъдени разноски, включително за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Жалбоподателят [фирма] е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество на 11.05.2011г. дружеството е подало Заявление с уникален регистрационен номер (У.) 422359 за подпомагане през стопанската 2011г. по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) и по Схемата за природни ограничения на земеделски стопани в райони, различни от планински райони (НР2). От приложената към заявлението Таблица на използваните парцели се установява, че за процесната година жалбоподателят е декларирал по СЕПП и по НР2 общо 29 бр. БЗС в землището на [населено място] поляна, ЕКАТТЕ 12530, с обща площ от 328.21 ха.
С Писмо изх. №02-280-2600/4503 от 06.10.2011г., получено на 31.10.2011г., дружеството жалбоподател е било уведомено за наличие на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин, изрично и изчерпателно посочени в Таблица на установените застъпвания, приложение и неразделна част от писмото. В производство по чл.17 от Наредба №5/27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (Наредба №5/2009г.) жалбоподателят е представил в табличен вид списък с потвърдените и отказани кадастрални имоти. За изясняване принадлежността на площите за които е „потвърдило“ застъпванията дружеството е представило писмени доказателства, установяващи правото му на ползване на тези парцели. С Декларация от 28.11.2011г. И. И. - упълномощен представител на търговеца, е направил изрично волеизявление, че е съгласен с резултатите от процедурата по изясняване принадлежността на двойно декларираната земя.
От приетите по делото писмени доказателства се установява, че част от заявените от жалбоподателя БЗС са попаднали в обхвата на специализирана теренна проверка на място на физически блокове в землището на [населено място], [населено място] поляна, [населено място] манастир и [населено място], [община], за резултатите от която е съставен Протокол с №У.-11/18.11.2011г.
Със Заповед №РД-09-1214/22.12.2011г. министърът на земеделието и храните е одобрил специализиран слой „Площи, допустими за подпомагане”, като част от Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП), актуализиран за 2011г. чрез дешифрация (разчитане) на нова цифрова ортофотокарта на страната по самолетно заснемане през 2011г. и чрез отразяване на резултатите от теренни проверки проведени през годината. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства жалбоподателят [фирма] да е подал възражение срещу невключването на части от заявените парцели в специализирания слой на допустимите за подпомагане площи”.
С Писмо вх. №02-0400/533 от 28.02.2012г. министърът на земеделието и храните е предоставил на ДФЗ база данни „Площи допустими за подпомагане” за кампания 2011г., обновени след разглеждане на възражения и въз основа на резултатите от извършени проверки на място от страна на Технически инспекторат към Разплащателна агенция (РА) през 2011г. Съгласно цитираното писмо целта на

предоставената база данни е да бъде използвана за извършване на окончателни кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2011г. и въз основа на резултатите да се извърши оторизация на плащанията.
С процесния административен акт на жалбоподателя е оторизирана сума в размер на 62684.53 лева по СЕПП и 15054.38 лева по НР2 и съответно му е отказано финансово подпомагане до пълния заявен размер (10840.20 лева по СЕПП и 1968.81 лева по НР2), поради наличие на недопустими за подпомагане площи в размер на 16.13 ха. или 5.17% от установената площ.
За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключението на вещото лице инж. С. К. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено и въз основа на него приема за установено, че границите на специализирания слой „Площи допустими за подпомагане" за 2011г., в зоната в която попадат БЗС на жалбоподателя, са определени въз основа самолетни снимки от месец юни 2011г. Четири от заявените парцели са попаднали в обхвата на теренна проверка чрез която е контролирано качеството на извършеното заснемане. Експертизата е определила като недопустими за подпомагане площи по СЕПП и по НР2 в размер общо на 12.86 ха., представляващи 4.08% от определената площ.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.
Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.
Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта и в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК.
Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.
Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:
Оспореното Уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, установени в чл.20а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), съгласно която норма изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността й.
Съдът приема, че процесният акт е постановен в нарушение на процесуалния и материалния закон – отменителни основания, съгласно чл.146, т.3 и т.4 АПК.
Материално-правните предпоставки за финансиране по схемите и мерките за директни плащания са посочени в чл.39 – чл.43 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и са следните: бенефициерът да е земеделски стопанин, да ползва земеделски площи в определен размер, които поддържа в добро земеделско и екологично състояние. Безспорно е по делото обстоятелството, че жалбоподателят е земеделски стопанин, който стопанисва земеделска площ, включена в Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП) и в този смисъл отговаря на изискванията на чл.41 ЗПЗП.
Изискванията и критериите за допустимост за подпомагане на земеделските площи и

постоянните пасища са установени в Наредба №5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища (Наредба №5/2010г.). Съгласно приложимата норма на чл.2, ал.1 земеделски площи са тези части от територията на страната, които притежават природни дадености, правещи ги пригодни за извършване на земеделска дейност, включени са в СИЗП по чл.30, ал.2, т.2 ЗПЗП като част от физически блокове земеделски площи и могат да бъдат използвани за извършване на земеделска дейност съгласно действащото в страната законодателство. По смисъла на чл.3, ал.1 от Наредба №5/2010г. земеделските площи са използвани, когато са заети от обработваема земя, постоянни пасища, трайни насаждения и семейни градини, независимо от вида на собствеността и дали се използват за производство на земеделска продукция.

Всички 21 парцели по отношение на които са били установени недопустими за подпомагане площи са декларирани от жалбоподателя като постоянни пасища по смисъла на чл.14 от Наредба №5/2010г. (естествени ливади или затревени площи – мери и пасища).

Условията за допустимост за подпомагане на постоянните пасища са изрично и изчерпателно регламентирани в Наредба №5/2010г. Съгласно приложимата норма на чл.15 трайно неподходящи за подпомагане са площите в постоянни пасища, заети от дървесна или храстовидна растителност, сгради, съоръжения скали, скални участъци, ерозирали или оголени терени. Според уточнението, дадено в ал.2 на чл.15 не са допустими за подпомагане пасищата или тези части от тях, в които площите по ал.1 са компактно разположени и заемат, заедно или поотделно повече от 100 кв.м. В чл.16 от Наредба №5/2010г. е предвидено, че допустими за подпомагане са постоянни пасища, които се използват за паша на животните или косене, независимо дали коситбата се извършва за добиване на сенаж или сено, или като метод за опазване на околната среда, или за борба с плевелите, когато: а) на тях има не повече от 50 броя дървета и/или храсти на хектар с височина над 50 см (за клек и хвойна - независимо от височината), които не са компактно разположени (с мозаечно разположение); б) дървесната и/или храстовидната растителност е с гъстота, която позволява свободно пашуване на селскостопанските животни и в) на тях има мозаечно разположени сгради, съоръжения, скали, скални участъци, ерозирали или оголени терени, които заемат не повече от 10% от общата площ на пасището, след изключване на неподходящите за подпомагане площи по чл.15, ал.2.

В настоящия случай с приетата СТЕ е безспорно установено, че в 9 от парцелите административният орган неправилно е определил недопустимата за подпомагане площ, в противоречие с приложимите норми на чл.15 и чл.16 от Наредба №5/2010г. При извършеното дешифриране на Цифровата ортофотокарта вещото лице е констатирало следните несъответствия: 1) В БЗС 12530-14-2-2 недопустимата за подпомагане площ следва да бъде редуцирана до 1.6 ха., вместо измерените от ДФЗ 2.2 ха., тъй като в изключения участък неправилно е попаднал терен, зает с мозаечно разположени храсти, който е допустим за подпомагане според правилата, установени в Наредба №5/2010г..; 2) В БЗС 12530-23-1-3 цялата заявена площ отговаря на изискванията за поддържане в добро земеделско състояние, тъй като в изключения участък са разположени мозаечно малки храсти, които не са неподходящи за подпомагане по смисъла на определенията, дадени в Наредба №5/2010г.; 3) В БЗС 12530-37-2-6 недопустимата площ следва да бъде редуцирана от 5.95 ха. на 3.85 ха.,

тъй като в недопустимия слой попадат участъци с мозаечно разположени малки храсти, които подлежат на подпомагане.; 4) В БЗС 12530—37-3-2 е установено, че няма недопустима за подпомагане площ, а в така определена от ДФЗ попадат сенки на корони на широколистни дървета.; 5) В БЗС12530-38-1-2 вещото лице установява, че няма недопустима за подпомагане площ, доколкото за този парцел е изключена площ от 0.11 ха. в които са заснети сенки от корони на широколистни дървета.; 6) Идентичен е изводът за БЗС 12530-43-1-2 и БЗС 12530-82-1-2; 7) За БЗС 12530-94-2-3 вещото лице определя, че няма площи, които не отговарят на изискванията за добро земеделско състояние, тъй като в определените от ДФЗ 0.12 ха. няма дървета, храсти или други трайно недопустими елементи.; 8) В БЗС 12530-293-4-2 е установено, че няма недопустима за подпомагане площ, тъй като в участъка измерен от административния орган има малки мозаечно разположени храсти и част от него е окосена.

За останалите 12 БЗС СТЕ е приела, че недопустимите за подпомагане площи са били правилно определени от административния орган.

При тези факти настоящият решаващ състав приема, че ответникът неправилно е установил размера на „определената площ“ по смисъла на чл.2, т.23 от приложимия Регламент (ЕО) 1122/2009г. на Комисията за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор. Съгласно цитираната норма това е площта, за която са изпълнени всички изисквания, определени в правилата за отпускане на помощ; в случай на схема за единно плащане обявената площ може да се счита за определена, само ако действително е снабдена със съответен брой права на плащане.

От решаващо значение за отпускане на субсидите е единствено обстоятелството дали парцелите отговарят на изискванията за подпомагане, което бе проверено в съдебното производство чрез експертиза, включително и за парцелите, за които се твърди че има извършени теренни проверки, и за парцелите с установени застъпвания.

Експертизата установи грешки в определянето на допустимата за подпомагане площ, които се дължат на неправилно и непрецизно разчитане на ЦОФК, както и на неправилно приложение на чл.16 ал.1 от Наредба №5/2010г. Следователно фактическите констатации в административния акт не съответстват на действителното фактическо положение.

По тези доводи съдът приема, че Уведомително писмо изх. №02-280-2600/102 от 18.02.2013г., в оспорваната му част, е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменено, а преписката върната на ответника за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателя Заявление У. 422359 за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г. и оторизиране и изплащане на финансово подпомагане по СЕПП и по НР2, в съответствие с „определената“ и недопустимата за подпомагане площ, установена от СТЕ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-ти състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-280-2600/102 от 18.02.2013г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие (ДФЗ) за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г.

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за ново произнасяне по Заявление с У. 422359 за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г., съобразно мотивите на настоящото решение, в 14 дневен срок от влизането му в сила.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова